

Ἰανουαρίου—10ης Φεβρουαρίου, ἐκτὸς ὠρισμένων περιπτώσεων, εἶναι ἢ πλέον κατάλληλος.

Ἀπεδείχθη ὅτι κατὰ τὴν περίοδον τῆς χειμερίου ἀναπαύσεως δὲν λαμβάνει χώραν μετακίνησις σακχάρων οὕτε ἐκδηλοῦται ποσοτικὴ μεταβολὴ τῶν ὑδατανθράκων. Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ληθάργου παρατηρεῖται ποιοτικὴ μεταβολὴ τῶν ὑδατανθράκων, δηλαδὴ ἔχομεν μεταβολὴ

τοῦ ἀμύλου εἰς σάκχαρον, πάντως τὸ σύνολον τῶν ὑδατανθράκων παραμένει σταθερόν. Διὰ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐποχῆς ἐκτελέσεως τοῦ κλαδεύματος ἐπὶ α) τῆς ἐκπτώξεως τῶν ὀφθαλμῶν β) τῆς ἀνθήσεως καὶ γ) τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἐγγυγάρων ραγῶν ἐξετελέσθη πείραμα ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Σταφίδος κατὰ τὰ ἔτη 1959 καὶ 1960 τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὁποίου θέλουμεν δημοσιεύσῃ ἀργότερον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΔΙ' ΕΝ ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΚΛΑΔΕΥΜΑ

1. Προσαρμογὴ τοῦ φορτίου πρὸς τὴν ζωνρότητα τοῦ πρέμνου

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς κατευθύνσεως ταύτης εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐκτίμησις τῆς ζωνρότητος τοῦ πρέμνου. Αὕτη ἐκτιμᾶται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς διαμέτρου καὶ τοῦ μήκους τῶν κληματιδῶν τὰς ὁποίας ἔφερον ὡς καὶ ἐκ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν πού ἐπεκράτουν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ σχηματισμοῦ τῶν καταβολῶν. Τὰ πρέμνα ἀπὸ ἀπόψεως ζωνρότητος διακρίνονται εἰς 1) ὑλομανῆ, 2) ἐξαιρετικῶς ζωνρά, 3) ζωνρά, 4) κανονικὰ, 5) φθίνοντα καὶ 6) ἐξησθενημένα.

2. Ὀρθολογιστικὴ ἐκλογὴ τῶν κληματιδῶν

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν κληματιδῶν τοῦ πρέμνου προτιμῶμεν ἐκεῖνας αἰτίνας εἶναι καλλίτεραι, ζωνρότεραι, ὑγιέστεραι, πλησιέστεραι πρὸς τὸ πρέμνον καὶ ἔχουσαι τὴν καλλίτεραν κατευθύνσιν.

Ἡ ἀξιολόγησις ἀκολουθεῖ τὴν ἐξῆς τάξιν.

1) Ὑγιεινὴ κατάστασις, 2) ποιότης, 3) ζωνρότης, 4) θέσις ἐπὶ τοῦ βραχίονος καὶ 5) κατευθύνσις.

3. Ὀρθὴ ἐξαιρέσις τῶν κληματιδῶν

Διὰ τοῦ ὀρθολογιστικοῦ κλαδεύματος ἐπιδιώκομεν ἵνα ἡ τομὴ τῶν κληματιδῶν ἔχει τὴν μικρότεραν ἐπιφάνειαν διὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ βαθμοῦ ἀφυδατώσεως καὶ ὄχι διὰ τοὺς κινδύνους μολύνσεως οἷοι οὗτοι δὲν εἶναι ἀνάλογοι τῆς ἐπιφάνειας ἀλλὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς ἐπικρατούσας ἐξωτερικὰς συνθήκας. Ἡ τμήσις δέον νὰ γίνεται εἰς 1—2 cm πέραν τοῦ ἀκράσιου ὀφθαλμοῦ καὶ δὴ ὑπὸ κλίσιν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ὑδάτων τῆς βροχῆς καὶ τῶν δακρῶν.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀφθαλμῶν πού θὰ διατηρηθοῦν δέον νὰ

λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ εὐρωστία τοῦ πρέμνου.

Ἡ εὐρωστία παραλάσσει ἀναλόγως τῆς ὑγείας τοῦ πρέμνου.

Αὕτη ἀξάνει ἀπὸ 2—8 ἔτων καὶ ὕστερον ἄρχεται καμπτομένη μέχρις θανάτου. Διὰ τοῦ κλαδεύματος ἐπιδιώκομεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν εὐρωστίαν εἰς οἰκονομικὰ ἐπίπεδα. Τὰ πρέμνα ἀπὸ ἀπόψεως εὐρωστίας τὰ διακρίνωμεν εἰς νεαρὰ, ἀνεπτυγμένα καὶ ἠλικιωμένα.

1. Νεαρὰ πρέμνα

α) Ἐάν ταῦτα εἶναι ἐξησθενημένα τὸ κλάδευμα εἶναι αὐστηρόν καὶ διατηροῦμεν ἕναν ὀφθαλμόν. Ἐν ἀνάγκῃ ἐλαττώνομεν καὶ τοὺς βραχίονας διὰ νὰ δημιουργήσωμεν τὴν ἐλαχίστην ἀπαραίτητον ζωνρότητα.

β) Ἐάν τὸ πρέμνον εἶναι κανονικόν τότε θὰ ἀναπτύξωμεν τὰς ιδιότητας αὐτὰς καὶ θ' ἀφήσωμεν ἕνα περισσότερον καρποφόρον κλάδον.

γ) Ἐάν τὸ πρέμνον εἶναι ζωνρόν τότε ἀφήνομεν δύο καρποφόρους κλάδους ἐπὶ πλόν.

δ) Ἐάν εἶναι λιαν ζωνρόν τότε ἀφήνομεν περισσότερους τῶν δύο κλάδους.

2. Ἀνεπτυγμένα πρέμνα

α) Ἐάν τὸ πρέμνον εἶναι ἐξησθενημένον θὰ πρέπει νὰ ἐλαττώσωμεν τοὺς καρποφόρους κλάδους καὶ τοὺς βραχίονας διὰ νὰ ἐπιφέρωμεν μίαν ἰσορροπίαν τῆς εὐρωστίας, τῆς ζωνρότητος καὶ καρποφορίας.

β) Ἐάν εἶναι κανονικόν ἀφήνομεν τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καρποφόρων κλάδων.

γ) Ἐάν εἶναι ζωνρόν θ' ἀξήσωμεν κατὰ ἕνα τοὺς καρποφόρους κλάδους.

δ) Ἐάν εἶναι λιαν ζωνρόν θ' ἀξήσωμεν κατὰ δύο τοὺς καρποφόρους κλάδους.